



## Άννα Αναχουτλού

### Summary :

Η Άννα Αναχουτλού, πρωτότοκη κόρη του Αλεξίου Β΄ Μεγάλου Κομνηνού, αν και είχε καρεί μοναχή, ανέλαβε πολιτική δράση οργανώνοντας αντίσταση στην περιοχή της Λαζίας εναντίον της Ειρήνης Παλαιολογίνας (1340-1341). Εκμεταλλευόμενη τις επιθέσεις των Τουρκομάνων Αμιτιωτών, ανήλθε η ίδια στο θρόνο της Τραπεζούντας. Το 1342 θανατώθηκε διά στραγγαλισμού από τον σφετεριστή του θρόνου της Ιωάννη, μετέπειτα Ιωάννη Γ΄ Μέγα Κομνηνό (1342-1344).

### Other Names

Άννα Αζαχουτλού, Άννα Μεγάλη Κομνηνή

### Date and Place of Birth

τέλη 13ου αι. - α΄ τέταρτο 14ου αι., Τραπεζούντα

### Date and Place of Death

3 Σεπτεμβρίου 1342, Τραπεζούντα

### Main Role

αυτοκράτειρα

## 1. Βιογραφικά στοιχεία

### 1.1. Καταγωγή

Η Άννα Αναχουτλού ήταν γόνος των Μεγάλων Κομνηνών, πρωτότοκη κόρη του [Αλεξίου Β΄ Μεγάλου Κομνηνού](#) (1297-1330) και της Τζιατζιάκ, κόρης του [Ααζού](#) ηγεμόνα Αζαχουτλού. Ήταν αδελφή του Μιχαήλ Αναχουτλού και ετεροθαλής αδελφή της [Ευδοκίας Μεγάλης Κομνηνής](#), του Γεωργίου Αχπουγά και των μετέπειτα αυτοκρατόρων [Ανδρονίκου Γ΄](#) (1330-1332) και [Βασιλείου](#) (1332-1340) Μεγάλων Κομνηνών. Η Άννα εμφανίζεται πρώτη φορά στο ιστορικό προσκήνιο ως μοναχή, κατά πάσα πιθανότητα στη μονή του Αγίου Ευθυμίου στα Ιεροσόλυμα.<sup>1</sup> Κάποια στιγμή πριν το 1340 εγκατέλειψε τον μοναχικό βίο και επέστρεψε στην Τραπεζούντα.

### 1.2. Πολιτική δράση

Η Άννα Αναχουτλού αναμείχθηκε ενεργά στα πολιτικά δρώμενα της [Αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας](#) ιδρύοντας εστία αντιστάσεως στην περιοχή της Λαζίας του [Πόντου](#) εναντίον της αυτοκράτειρας [Ειρήνης Παλαιολογίνας](#) (1340-1341). Το 1341, εκμεταλλευόμενη τις επιθέσεις των [Τουρκομάνων](#) της Άμιδος, των επιλεγμένων Αμιτιωτών,<sup>2</sup> κατά της Αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας και την αδυναμία της Ειρήνης Παλαιολογίνας (1340-1341) να αντιμετωπίσει την επικείμενη κατάρρευση του κράτους, διεκδίκησε το θρόνο της Τραπεζούντας ως απόγονος των Μεγάλων Κομνηνών.

Σημαντικό ρόλο στην άνοδο της Άννας διαδραμάτισαν και οι [εμφύλιες διαμάχες](#) που ταλαιπωρούσαν την αυτοκρατορία μετά τη δολοφονία του [Μανουήλ Β΄ Μεγάλου Κομνηνού](#) (1332) και κυρίως μετά την ανάρρηση στο θρόνο της πρώτης γυναίκας του Βασιλείου (1332-1340), της Ειρήνης Παλαιολογίνας (1340-1341). Οι ομάδες της τραπεζούντιας αριστοκρατίας αντιπροσωπεύονταν κυρίως από τους [Σχολάριους](#), με την κωνσταντινουπολίτικη παράδοση, και από τους αυτόχθονες [Αμυτζαντίριους](#), που αμφότεροι επιδίωκαν την περίοδο εκείνη να αποκτήσουν όσο το δυνατόν μεγαλύτερη πολιτική δύναμη.

## 2. Περίοδος βασιλείας



## Άννα Αναχουτλού

### 2.1. Η πολιτική της Άννας

Η αντίσταση της Άννας κατά της κεντρικής εξουσίας σε συνδυασμό με τη λαϊκή οργή που είχε ξεσπάσει εναντίον της Ειρήνης Παλαιολογίνας (1340-1341) για τον εμπρησμό της πόλης της [Τραπεζούντας](#) κατά την τελευταία επίθεση των Αμιτιωτών, στις 4 Ιουλίου 1341, ανάγκασαν την Ειρήνη να εγκαταλείψει το θρόνο. Έτσι, στις 17 Ιουλίου 1341 η Άννα μπήκε θριαμβευτικά στην Τραπεζούντα ακολουθούμενη από Λαζούς πολεμιστές του Γεωργιανού βασιλιά Γεωργίου Ε΄ (1314-1346) αλλά και από τους Τραπεζούντιους Λαζούς του [βάνδου](#) της Μεγάλης Λαζίας και κατέλαβε το θρόνο. Στέφθηκε αυτοκράτειρα με την υποστήριξη αφενός των Αμυτζανταρίων και αφετέρου των Λαζών, των [Τσάνων](#)<sup>3</sup> και εν γένει των κατοίκων των επαρχιών της Αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας.

Οι υποστηρικτές της Άννας Αναχουτλού ανέμεναν εκ μέρους της τη δυναμική αντιμετώπιση των εξωτερικών εχθρών της αυτοκρατορίας και παράλληλα μια ευνοϊκή στάση της κεντρικής εξουσίας απέναντι στους αυτόχθονες κατοίκους στα ζητήματα της εσωτερικής πολιτικής. Πράγματι, τον Αύγουστο του 1342 η Άννα αντιμετώπισε με επιτυχία νέα επιδρομή των Τουρκομάνων της Άμιδας, εν μέσω σοβαρών πολιτικών ταραχών. Απογοήτευσε όμως τους οπαδούς της με την οικονομική και την εσωτερική της πολιτική.

### 2.2. Η αντιπολίτευση

Οι διαμάχες ανάμεσα στις αριστοκρατικές οικογένειες της Τραπεζούντας σφράγισαν την περίοδο της βασιλείας της Άννας, η οποία αντιμετώπισε συνεχείς απόπειρες εκδίωξής της από το θρόνο από την οικογένεια των Σχολαρίων αλλά και από άλλους αριστοκρατικούς οίκους, οι οποίοι είχαν δεσμούς με την Κωνσταντινούπολη. Στις προσπάθειές τους οι Σχολάριοι είχαν τη στήριξη της [Κωνσταντινούπολης](#), που ήταν δυσαρεστημένη με την πτώση της Ειρήνης Παλαιολογίνας και την άνοδο της Άννας, αλλά και των [Βενετών](#) και των [Γενουατών](#). Από την άλλη η Άννα υποστηριζόταν αρχικά από τους Αμυτζαντάρους.

Στις 30 Ιουλίου 1341 ο [Μιχαήλ Μέγας Κομνηνός](#), μετέπειτα αυτοκράτωρ (1344-1349), με την υποστήριξη του Βυζαντινού αυτοκράτορα Ιωάννη ΣΤ΄ Καντακουζηνού (1341/1347-1355), μετέβη από την Κωνσταντινούπολη στην Τραπεζούντα με τρία πολεμικά πλοία και με τον [Νικήτα Σχολάρη](#) και τον Γρηγόριο Μειζομάτη με σκοπό να νυμφευθεί την πρώην αυτοκράτειρα Ειρήνη και να αναλάβει τη διακυβέρνηση της αυτοκρατορίας.<sup>4</sup> Στην αρχή έγινε δεκτός με επισημότητα από τους άρχοντες και τον [μητροπολίτη Ακάκιο](#) σαν αυτοκράτορας, στη συνέχεια όμως ο λαός εξεγέρθηκε εναντίον του και οι Λαζοί στρατιώτες της Άννας Αναχουτλού πυρπόλησαν τα πλοία του και έκαψαν μέλη της ακολουθίας του. Στις 7 Αυγούστου 1341 ο Μιχαήλ συνελήφθη και τέθηκε υπό περιορισμό αρχικά στο Οίναιον και έπειτα στα Λίμνια. Λίγες ημέρες αργότερα, στις 10 Αυγούστου, η Ειρήνη υποχρεώθηκε να μεταβεί στην Κωνσταντινούπολη με πλοίο «φραγκικό» σύμφωνα με τις πηγές, ενδεχομένως μασσαλιώτικο.

Η νίκη της Άννας επί των Τουρκομάνων Αμιτιωτών που έλαβε χώρα αυτήν ακριβώς την περίοδο δεν πτόησε τους αντιπάλους της οπαδούς της Κωνσταντινούπολης, οι οποίοι επέμεναν στην προσπάθεια να την εκθρονίσουν. Από την άλλη, περίπου αυτή την εποχή οι Αμυτζαντάριοι έπαψαν να ενεργούν ως οι αυτονόητοι σύμμαχοί της.

### 3. Η ανατροπή

Μετά την ατελέσφορη απόπειρα να ενθρονιστεί ο Μιχαήλ Μέγας Κομνηνός, ο Νικήτας Σχολάρης, ο [Κωνσταντίνος Δωρανίτης](#), οι αδερφοί Γρηγόριος και Μιχαήλ Μειζομάτης και άλλοι κατέφυγαν με βενετικό πλοίο στην Κωνσταντινούπολη, όπου συνάντησαν τον Ιωάννη Μέγα Κομνηνό, γιο του Μιχαήλ, και του πρόσφεραν το στέμμα της Αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας. Ο Ιωάννης, μετέπειτα [Ιωάννης Γ΄](#) (1342-1344), αναχώρησε με δύο πλοία δικά του και τρία γενουατικά ως επικεφαλής της νέας εκστρατείας των Τραπεζούντιων αριστοκρατών κατά της Άννας. Στην πόλη της Τραπεζούντας οι Σχολάριοι κατάφεραν στο διάστημα αυτό, τέλη Αυγούστου-αρχές Σεπτεμβρίου 1342, να εκθρονίσουν την αυτοκράτειρα. Στη συνέχεια η Άννα Αναχουτλού θανατώθηκε διά στραγγαλισμού στις 3 Σεπτεμβρίου του έτους 1342.

### 4. Διάδοχη κατάσταση



## Άννα Αναχουτλού

Ο Ιωάννης Μέγας Κομνηνός έφθασε στην Τραπεζούντα στις 4 Σεπτεμβρίου 1342 και στέφθηκε αυτοκράτορας στο [ναό της Παναγίας Χρυσοκεφάλου](#) αυθημερόν. Τη στέψη του Ιωάννη Γ΄ την ακολούθησαν διώξεις μελών της αριστοκρατίας. Οι Σχολάριοι, που τον είχαν στηρίζει εξ αρχής, εκμεταλλευόμενοι τη δύναμη που απέκτησαν μετά την άνοδό του στο θρόνο, στράφηκαν εναντίον των αντιπάλων τους Αμυτζανταρίων, οι οποίοι άλλωστε είχαν ταχθεί στο πλευρό της Άννας Αναχουτλού, και προέβησαν σε δολοφονίες επιφανών γόνων του οίκου αλλά και σε σφαγές οπαδών της Άννας στις επαρχίες.

1. Miller, W., *Trebizond. The Last Greek Empire* (London 1926), σελ. 49.
2. Για τους Αμιτιότες και την ονομασία τους βλ. Zachariadou, E.A., "Trebizond and the Turks (1352-1402)", *Αρχαίον Πόντου* 35 (1979), σελ. 333-358, ιδ. σελ. 340-341.
3. Για την ιστορική πορεία των Λαζών και των Τσάνων βλ. Bryer, A., "Some notes on the Laz and the Tzan (1) (2)", στο Bryer, A., *People and Settlement in Anatolia and the Caucasus, 800-1900* (VR, London 1988), σελ. 161-168 (=1), 174-195 (=2). Ήταν αυτόχθονες κάτοικοι του βορειοανατολικού Πόντου, απόγονοι των Κόλχων και των Μακρώνων. Συνήθιζαν να αναμειγνύονται στα πολιτικά δρώμενα της Αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας.
4. Το 1341 ο Μιχαήλ Μέγας Κομνηνός ξεκίνησε από την Κωνσταντινούπολη ως ο μέλλον σύζυγος της Ειρήνης Παλαιολογίνας, βάσει του διπλωματικού σχεδίου του Ιωάννη ΣΤ΄ Καντακουζηνού. Πριν φθάσει στην Τραπεζούντα, είχε ξεσπάσει η στάση η υποκινούμενη από την Άννα Αναχουτλού, η οποία κατέληξε στην αναγκαστική παραίτηση της Ειρήνης και στην άνοδο της Άννας στο θρόνο. Βλ. σχετικά Χρύσανθος, μητροπολίτης Τραπεζούντος, *Η Εκκλησία της Τραπεζούντος* (Αρχαίον Πόντου 4-5, Αθήνα 1933), σελ. 241-242.

### Bibliography :

	<b>Λυμπερόπουλος Β.Χ.</b> , <i>Ο Βυζαντινός Πόντος. Η Αυτοκρατορία της Τραπεζούντας (1204-1261), ο χώρος, οι άνθρωποι, η οικονομία</i> , Αθήνα 1999
	<b>Bryer A.A.M., Winfield D.</b> , <i>The Byzantine Monuments and Topography of the Pontos, 1 (With Maps and Plans by R. Anderson and Drawings by J. Winfield)</i> , Washington D.C. 1985, Dumbarton Oaks Studies 20
	<b>Χρύσανθος Φιλιππίδης, μητροπολίτης Τραπεζούντος</b> , "Η Εκκλησία Τραπεζούντος", <i>Αρχαίον Πόντου</i> , 4/5, 1933, 1-1070
	<b>Janssens E.</b> , <i>Trebizonde en Colchide</i> , Université Libre de Bruxelles, Bruxelles 1969, Travaux de la Faculté de Philosophie et Lettres XL
	<b>Miller W.</b> , <i>Trebizond. The Last Greek Empire of the Byzantine Era, 1204-1461</i> , London 1926
	<b>Bredenkamp F.</b> , "The Doranites Family of the 14th Century Byzantine Empire of Trebizond", <i>Βυζαντιακά</i> , 19, 1999, 239-261
	<b>Zachariadou E.A.</b> , "Trebizond and the Turks (1352-1402)", <i>Μαύρη Θάλασσα: 12ον Συμπόσιον Βυζαντινών Σπουδών (Birmingham, 18-20 Μαρτίου 1978)</i> <i>Αρχαίον Πόντου</i> 35, Αθήνα 1979, 333-358
	<b>Γεωργιάδης Θ.</b> , <i>Εγκυκλοπαίδεια του Ποντιακού Ελληνισμού. Πόντος. Ιστορία, Λαογραφία και Πολιτισμός</i> , Θεσσαλονίκη 1991

**Άννα Αναχουτλού**

	"Κομνηνή Άννα Αναχουτλού", Trapp, E. – Beyer, H. – Leontiades, I.G. (eds) , <i>Prosopographisches Lexicon der Palaiologzeit</i> 5, Wien 1981, 219-220, αρ. 1209
	<b>Toumanoff C.</b> , "On the Relationship between the Founder of the Empire of Trebizond and the Georgian Queen Thamar", <i>Speculum</i> , 15.3, Ιούλιος 1940, 299-312
	<b>Lang D.M.</b> , "Georgia in the Reign of Giorgi the Brilliant (1314-1346)", <i>Bulletin of the School of Oriental and African Studies</i> , 17.1, 1955, 74-91

## Webliography :

	The Typikon of St. Euthimius in Jerusalem <a href="http://www.doaks.org/typikaPDF/typ063.pdf">http://www.doaks.org/typikaPDF/typ063.pdf</a>
	ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΑΡΕΤ->ΤΡΑΠΕΖΟΥΤΣΚΑΙΑ ΧΡΟΝΙΚΑ->ΤΕΚΣΤ <a href="http://www.vostlit.info/Texts/rus/Panaret/frametext.htm">http://www.vostlit.info/Texts/rus/Panaret/frametext.htm</a>

## Glossary :

	<b>βάνδον, το</b> Βυζαντινός στρατιωτικός και διοικητικός όρος. Αρχικά, σήμαινε σημαία ή διακριτικό σύμβολο στρατιωτικής μονάδας. Στη συνέχεια, δήλωνε τμήμα της τούρμας και μικρή στρατιωτική μονάδα (50-100 για ιππικό στρατό και 200-400 για πεζικό). Σταδιακά, ο όρος απέκτησε και διοικητική σημασία: αποτελέσε υποδιαίρεση του θέματος και η περιφέρεια κάθε βάνδου ονομαζόταν τοποτηρησία. Αργότερα, στην Αυτοκρατορία της Τραπεζούντας επιβίωσε ως δηλωτικό διοικητικής περιφέρειας.
	<b>Λαζοί, οι</b> Εθνοτική ομάδα των παραλίων της Μαύρης Θάλασσας με γλωσσικό ιδίωμα που ανήκει στις γλώσσες του Νοτίου Καυκάσου. Στα μεσαιωνικά χρόνια οι Λαζοί κατοικούσαν στις ακτές του βορειοανατολικού Εύξεινου Πόντου, στα βορειοανατολικά εδάφη της Αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας, στη Λαζία ή Λαζική (όπου οργανώθηκε και το βάνδον της Μεγάλης Λαζίας) και στη δυτική Ιβηρία (Γεωργία). Ήταν σύμμαχοι των Μεγάλων Κομνηνών. Διαδραμάτισαν πολλές φορές σημαντικό ρόλο στα πολιτικά δρώμενα της Αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας. Σήμερα ζουν στην Τουρκία (οι περισσότεροι) και στη Γεωργία.

## Sources

Λαμφίδης, Ο (επιμ.), «Μιχαήλ του Παναρέτου περί των Μεγάλων Κομνηνών», *Αρχαίον Πόντου* 22 (1958), σελ. 66-7.

Παπαδόπουλος-Κεραμεύς, Α. (επιμ.), *Ανάλεκτα Ιεροσολυμιτικής Σταχυολογίας* (Αγία Πετρούπολη 1894), τόμ. Ι, σελ. 255-257, τόμ. ΙΙ, σελ. 245.

## Quotations

**Η ανατροπή της Άννας Αναχουτλού στο χρονικό του Μιχαήλ Παναρέτου**

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἰ΄ καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει ἐστάθη ἡ Παλαιολογίνα κυρὰ Εἰρήνη μετὰ Φράγκικον κάτεργον εἰς τὴν Πόλιν. Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰ΄ ἐφυγεν ὁ Σχολάρις κυρὸς Νικήτας καὶ ὁ Μειζομάτης κυρὸς Γρηγόριος, ὁ Δωρανίτης κυρὸς Κωνσταντῖνος καὶ ὁ υἱὸς Ἰωάννης καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Μειζομάτη Μιχαήλ καὶ ἕτεροι ἐκ τοῦ μέρους αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον μετὰ Βενέτικον κάτεργον εἰς τὴν Πόλιν· οἵτινες καὶ χρονίσαντες τὰ περὶ τὸν Αὐγουστον μῆνα ἰζ΄ ἦλθον μετὰ Κομνηνὸν κυρὸς Ἰωάννην, τοῦ κυρὸς Μιχαήλ τὸν υἱόν, ἔχοντες δύο κάτεργα τῶν αὐτῶν καὶ τρία Γενοῦϊτικα, καὶ παρέλαβον τὴν Τραπεζοῦντα μηνὶ Σεπτεμβρίῳ δ΄, ἡμέρᾳ δ΄, ἔτους ᾿ζωνά΄. Καὶ ἐστέφη τῷ αὐτῷ μηνὶ Σεπτεμβρίῳ εἰς τὰ θ΄ εἰς τὴν Χρυσοκέφαλον ἐν τῷ ἄμβωνι· ὅτε καὶ ἐν τῇ ἐλεύσει αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσιν αἰ χῶραι συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ γέγονε διωγμὸς βαρὺς καὶ ἀρπαγὴ πολλή. Τότε ἐσκοτώθησαν καὶ οἱ γέγονε διωγμὸς βαρὺς καὶ ἀρπαγὴ πολλή. Τότε ἐσκοτώθησαν καὶ οἱ ἄρχοντες οἱ Ἀμυτζαντάριοι, καὶ ἡ τοῦ κυρὸς Γεωργίου μήτηρ, ἡ Σαργαλή, παρεδόθη τῇ πνιγμονῇ καὶ σὺν αὐτῇ ἀπεπνίγη καὶ ἡ Ἀναχουτλοῦ, βασιλεύουσα ἔτος α΄ καὶ μῆνα α΄ καὶ ἡμέρας η΄.

Λαμφίδης, Ο (επιμ.), «Μιχαήλ του Παναρέτου περί των Μεγάλων Κομνηνών», *Αρχαίον Πόντου* 22 (1958), σελ. 67.



## Άννα Αναχουτλού

### Chronological Table

**τέλη 13ου αι. - α' τέταρτο 14ου αι.:** Γέννηση της Άννας Αναχουτλού, κόρης του Αλεξίου Β' Μεγάλου Κομνηνού (1297-1330), στην Τραπεζούντα

**πριν από τις 4 Ιουλίου 1341:** Η Άννα μονάζει στα Ιεροσόλυμα (μονή αγίου Ευθυμίου). Κάποια στιγμή το 1340 μεταβαίνει στον Πόντο και οργανώνει αντίσταση εναντίον της Ειρήνης Παλαιολογίνας (1340-1341) στη Λαζία

**άνοιξη - καλοκαίρι 1341:** Επιθέσεις των Αμιτιωτών Τουρκομάνων στη Λαζία

**4 Ιουλίου 1341:** Επίθεση των Αμιτιωτών Τουρκομάνων στην Τραπεζούντα, εισβολή, λεηλασία-εμπρησμός, αποχώρηση. Αναγκαστική παραίτηση της αυτοκράτειρας Ειρήνης Παλαιολογίνας

**17 Ιουλίου 1341:** Ενθρόνιση της Άννας Αναχουτλού (Μεγάλης Κομνηνής) με την υποστήριξη των κατοίκων των επαρχιών και των Αμυτζανταρίων

**30 Ιουλίου 1341:** Αφιξη του Μιχαήλ Μέγα Κομνηνού στην Τραπεζούντα ως σφετεριστή

**7 Αυγούστου 1341:** Σύλληψη του Μιχαήλ Μέγα Κομνηνού από τους Λαζούς πολεμιστές της Άννας Αναχουτλού

**10 Αυγούστου 1341:** Η έκπτωτη Ειρήνη Παλαιολογίνα (1340-1341) υποχρεώνεται να μεταβεί στην Κωνσταντινούπολη

**μετά τις 10 Αυγούστου 1341:** Μετάβαση Τραπεζούντιων αριστοκρατών στην Κωνσταντινούπολη, όπου προσεταιρίζονται τον Ιωάννη Μέγα Κομνηνό εναντίον της Άννας Αναχουτλού

**καλοκαίρι 1342:** Ο Ιωάννης, μετέπειτα Ιωάννης Γ' Μέγας Κομνηνός (1342-1344), πλέει από την Κωνσταντινούπολη προς την Τραπεζούντα ως ο σφετεριστής του θρόνου της Άννας Αναχουτλού

**Αύγουστος 1342:** Νίκη της Άννας Αναχουτλού επί των Αμιτιωτών Τουρκομάνων στη Λαζία

**τέλη Αυγούστου - αρχές Σεπτεμβρίου 1342:** Ανατροπή της Άννας Αναχουτλού από τους Σχολάριους και τους συμμάχους τους

**3 Σεπτεμβρίου 1342:** Δολοφονία της Άννας Αναχουτλού (Μεγάλης Κομνηνής) με στραγγαλισμό

**4 Σεπτεμβρίου 1342:** Αφιξη του Ιωάννη Μεγάλου Κομνηνού στην Τραπεζούντα και στέψη του ως Ιωάννη Γ' (1342-1344) στο ναό της Παναγίας Χρυσοκεφάλου

**μετά τις 4 Σεπτεμβρίου 1342:** Πολιτική άνοδος των Σχολαρίων, διώξεις γόνων των Αμυτζανταρίων, σφαγές οπαδών της Άννας Αναχουτλού

### Auxiliary Catalogs

#### Κατάλογος αυτοκρατόρων Τραπεζούντας

Αλέξιος Α' (1204)

Ανδρόνικος Α'/Γίδων (1222)



## Άννα Αναχουτλού

Ιωάννης Α' / Αξούχος (1235)

Μανουήλ Α' (1238)

Ανδρόνικος Β' (1263)

Γεώργιος (1266)

Ιωάννης Β' (1280)

Θεοδώρα (1285)

Αλέξιος Β' (1297)

Ανδρόνικος Γ' (1330)

Μανουήλ Β' (1332)

Βασίλειος (1332)

Ειρήνη (1340)

Άννα (1341)

Μιχαήλ (1341)

Ιωάννης Γ' (1342)

Μιχαήλ (Ξανά) (1344)

Αλέξιος Γ' (1349)

Μανουήλ Γ' (1390)

Αλέξιος Δ' (1417)

Ιωάννης Δ' (1429)

Δαβίδ (1458-1461 ή 1463)